

NOVÁ%o ZAÄCEÄ•TKY II.

PondÄ•lÄ-, 24 Ä•erven 2013

VÄ¾ení a milí, popobÄhl Ä•as a Daniela mnÄuhání, abych napsal zas nÄjaké pokračování, jak se máme, co dÄláme. Tak - tady jsou naše novinky... NÄco Ä•asu jsme strávili nakupováním nábytku a svítidel. Není to ale vÄbec jednoduché, kdyÄ¾ si uvÄdomíte, Ä¾e je to uÄ¾ na zbytek Ä¾ivota a pÄtmitom to musíte poÄtmit s co nejmenšími ná

A co víc, nechceme kupovat z katalogÄ, aÄ¾ uÄ¾ papírových nebo on-line, nábytek si musí ÄlovÄk ohmatat, zkusit jak tom sedí a leÄ¾í. ProtoÄ¾e skoro nikdo nevyřábí pro sklad, vÄtšina vÄcí je dÄlaná na zakázku, i kdyÄ¾ základní díly pÄtmiipraveny. TakÄ¾e postel jsme dostali bÄhem týdne, jídelní stÄl se Ä¾idlemi taky. SkÄtmiÄ, a rovnou dvÄ, budeme r dnÄ, na sedaÄku a to ostatní ještÄ Äekáme. To praÄka a sušiÄka byly do týdne, ale zaÄ¾ili jsme horké chv nikdo jsme si neuvÄdomili tak základní fakt, Ä¾e to musí projít dveÄtmi do koupelny. S vÄlí asi 3 milimetrÄ to prošlo.

A tak uÄ¾ Ätrnáct dní bydlíme „ve svém“. TeÄ je kolem domu lešení, dÄlají omítky a hlavnÄ rá šesti hodin ráno, kdy jako správní dÄchodci chceme spát. JeštÄ k tomu tu máme „Týden sportu“, celé dny se konají po mÄstÄ a okolí sportovní soutÄÄ¾e - a na námÄstí, 100 metrÄ od nás, je kaÄ¾dé odpoledne od 16 hodin aÄ¾ do 23 hooodooooooooodnÄ veselo, stÄtmiidají se tu kapely a ty mladé pochopitelnÄ hrají podle hesla hlasitÄji, tím líp. Líbí se nám to, coÄ¾ o to, ale naštÄstí uÄ¾ je konec a tak se zas pokojnÄ vyspíme. Tedy - aÄ¾ do šesti ráno. Jsme celí vyjevení ze spotÄtmiebiÄÄ: sušiÄka prádla nefouká horký a vlhký vzduch, v Americk na to komínek ven, tady je vevnitÄtmi malá chladniÄka a vzduch to nejen chladí, ale taky se kondenzuje voda. NeuvÄÄtmitelné. A ledniÄka! Kdysi se v Americku dÄlaly lednice s mrazákem dole, pak z dÄvodÄ mnÄ nepochopitelných s mrazákem nahoÄtme. ProÄ, vÄdyÄ¾ tam se chodí ménÄ Äasto? Pak pÄtmišla móda dveÄtmi vedle sebe a má zkušenos tam toho vejde mnohem míÄ.

Tady máme lednici s mrazákem dole a tam šuplíky, takÄ¾e nemusíme lézt po ÄtyÄtmech, kdyÄ¾ nÄco chceme. CoÄ¾ o to, to uÄ¾ se tam dÄlá taky, ale je to vÄc tak exkluzivní a tak drahá, Ä¾e se to v domácnostech asi hned tak neobjeví.

Naše dalši žáleÄtost k obdivu je auto. Normální Škoda Octavia, v dost základní výbavÄ, bez tempomatu, ale s automatickou pÄtmevodovkou, to byl jediný poÄadavek, AniÄka s manuální nikdy nejezdila a abych pravdu Ätmeek, mnÄ se to líbí taky. Ale stÄraÄe, které se regulují snad podle intenzity deštÄ samy, zrcátka, která se automaticky stmavují, senzory, které mi na displeji ukazují pÄtmi parkováním jak daleko jsem od auta pÄtmede mnou a za mnou, to je vÄc pro mÄ nevidaná! Zatím stále zápolím s tím, jak se co ovládá. Auto bylo pÄvodnÄ koupeno v Belgii a tak je manuál ve francouzštinÄ. Ä¾ vÄera jsem stáhnul Äeský návod k pouÄtí a tak uÄ¾ vím, jak to udÄlat, abych nezapomínal rozsvítit svÄtla, kdyÄ¾ se rozjedu. Ono to jde nastavit na automat, ale já netušil jak... x x x

Jsme tu šÄstní, zatím, a vÄÄtmi Ä¾e to tak zÄstane. Doposud jsme ani na vteÄtmiinku nezalitovali naše rozhodnutí k návratu domÄ. UÄíme se jaké potraviny a kde nakupovat, myslím to nejlepši za nejlepši cenu. CelkovÄ jsou tu, vÄÄtme nevÄÄtme, potraviny chutnÄjši a s menším množstvím konzervantÄ, neÄ¾ v An Chápu, Ä¾e pro spoustu lidí to má Ä¾e být trochu drahé, ale my bychom radši jedli suchý chleba, neÄ¾ nÄkteré z „lahÄdek“ v obchodech nabízených.

Minulý pátek jsme vyrazili s AniÄÄinou sestrou a našim synovcem na výlet do Broumovských skal, no a kdyÄ¾ uÄ¾ byli tak blízko, tak i na nákup do Polska! Byli jsme jak v JiÄtmiíkovÄ vidÄní z trÄnice, koupili jsme krásné hrnce, silnos hliníkové s teflonovým Äi jakým povrchem vnÄ i uvnitÄtmi, ty jsem opravdu potÄtmebovali, z Ameriky je nevezeme. Salát Äalamádové za 25 korun litrová láhev, to je neuvÄÄtmitelná cena a ještÄ k tomu jsou dobré! Odpoledne jsme se byli podívat v muzeu stavebnic Merkur, potom výlet do skal. Ten jsem si odpustil, chodím o holi, tak jsem se vÄnoval ochutnávce piva v místní hospÄdce. VeÄer jsme pekli slezské klobásky z Lídla, na doporuÄení jsem je koupil a byly výborné.

Naše koÄky si krásnÄ zvykají na nový domov, myslím, Ä¾e nejvíc trpí tím, Ä¾e nemÄÄ¾ou chodit ven zvyklé. S tím se nedá nic dÄlat, jsme v prvním patÄtme ve mÄstÄ, tak jsme jim aspoÄ koupil koÄiÄi strom – škrabadlo. VÄera jsem ho sloÄ¾il a ony kolem toho chodí a pomalu se seznamují s tou novou podivnou vÄcí. Ale jsou to lepši cestovatelky neÄ¾ jsme si mysleli, mÄli jsme pro nÄ prášky na uklidnÄní, spíše snad na „oblbnutí“ do letadla. JenÄ¾e - teprve v PaÄtmiÄ¾i je AniÄka našla – v kapse bundy, ve které Ovšem koÄiÄky byly celou cestu neuvÄÄtmitelnÄ hodné, mÄli jsme strach, Ä¾e budou hulákat. Nic takového, v letac pak v PaÄtmiÄ¾i na letišti jsme je na chvíli vzali z jejich tašek, jen koukaly kolem sebe a vÄbec se nesnaÄily prchnout.

Dalši záÄitek je legalizace našeho pobytu tady. NÄco uÄ¾ jsem napsal, tak jen dodatky. PÄ informace z konzulátu byla, Ä¾e musíme ještÄ Ä¾adat o Shengenská víza. O 10 dní pozdÄji uÄ¾ nebyla potÄtmeba, j dlouhodobé vízum do ÄCER a Ä¾ádost o povolení k trvalému pobytu. A dalši podivnost, jako cizinec si tady má Ä¾u koupit dÄm, otevÄtmi si Ä¾ivnost (to prosím neudÄlám, ani omylem!), ale nemÄÄ¾u si koupit auto. TotiÄ¾ má Ä¾u, ale ner na své jméno pÄtmihlásit. TakÄ¾e musím ve jménu zákona podvádÄt. Na americký ÄtmiidiÄák smím jezdit devadesát dní a pak si ho musím vymÄnit za Äeský. VYMÄŠNIT, to jsem schválnÄ zdÄraznil. Ale to má Ä¾u udÄlat jediná aÄ¾ budu mít trv tedy snad za 6 mÄsícÄ. KdyÄ¾ jsem na to na inspektorátu poukázal, Ätmeekli mi „ helejte, ten kdo Vás bude kontrolovat, neví, jak dlouho tu jste“... A je to. No a má ÄtmiidiÄák mi za Äeský nechÄjí vymÄnit vÄbec, ale vyma má ÄtmiidiÄák rÄÄ¾ový. AniÄka ho nemÄla a tak bude (asi) muset do autoškoly. Mám vytištÄn kus vyhlášky o ÄtmiidiÄáku, tak je s tím snad v budoucnu k nÄÄemu rozumnÄjšímu pÄtmiimÄju. x x x Zítra by naše vÄcí v pÄtmiistavu v Brementhaven, koncem týdne v Praze a tak se zkoušíme donutit Ecu-line, aby naše vÄcí nenechali na praÄské celnici, ale poslali to na celnici do TÄtmebové. Nevím, jestli se to podaÄtmi, zatím ná ignorují. NemÄÄ¾eme se doÄkat, jeli jsme sem jen s tím nejnütnejším, jak na dovolenou, schází obleÄení, pÄtmiikryv polštÄtme.... Ale všechno bude, jednou, v budoucnu. Jsme DOMA, to jediné je dÄleÄtmi.

Tak, to je pro dnešek všecko, dalši urÄitÄ vyplyne z komentÄtmiÄ.MICHAL